తలనొప్పి

మాలినీదేవికి వల్లమాలిన తలనొప్పిగా వుంది. రాత్రి జరిగిన పార్టీలో ఫ్రెండ్స్ బలవంతంచేసి కాస్త ఎక్కువగా జిన్ తాగించేశారావిడచేత. దాని మీదట తెలిసీ తెలియని ఆ స్థితిలో, పళ్లేలకి పళ్ళేలు కోడి మాంసం లాగించేసింది. ఏతావాతా తిన్నదరక్క, నిద్రపట్టక, తెల్లారేటప్పటికి సమ్మెటల్తో బాత్తున్నట్టు తలనొప్పొచ్చి పడిపోయిందావిడకి. ఈ చికాకు చాలదన్నట్టు రాత్రి నుంచీ వానొకటి తినేస్తోంది.

బ్లడీ తల నొప్పొకటే అయితే, దాని కొమ్ములు ఎలా విరిచి పారేయాలో మాలినీదేవికి బాగా తెలుసు. రెండే రెండు పవర్‌ఫుల్ టేబ్లెట్స్ మింగి, మగ్గుడు బీర్ నోట్లో పోస్కొని, ఏసీ ఆన్‌చేసి, ముసుగుతన్ని తొంగుంటే, తలనొప్పెయ్యేది, దాని బాబయ్యేది, తోకముడిచి పరుగు తియ్యదూ! కానయితే, కాస్సేపు కళ్ళు మూసుకొని పడుక్కోడానిక్కూడా వీల్లేని దిక్కుమాలిన చావొచ్చి పడిందే యివాళ! గెస్టుల్రాగలడుతున్నారు కదా లంచ్‌కి! వస్తున్న వాళ్లేమో లాకాయి లూకాయి గెస్టులు కారే! సాక్షాత్తూ ఇన్‌కమ్‌టేక్స్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్ గారున్నూ, వారితో పాటుగా, యిష్టసఖుడిలా విజయవాడ నుండి మరో ఇన్‌కమ్‌టేక్స్ ఆఫీసర్ కూడాను. మాలినీదేవి భర్త తన ఫ్యూచర్‌ని దృష్టిలో పెట్టుకొని ఏర్పాటు చేసిన లంచ్‌యిది. ఈ డిన్నర్ డిప్లమసీని ఎన్ని తంటాలు పడైనా విజయవంతం చేసే బాధ్యత మాలినీదేవి మీదవుంది. ఇలాటి క్రూషియల్ టైమ్‌లో తలనొప్పి తనని నవిలి మింగేస్తోంది! అది చాలదన్నట్టు ఈ ముష్టిదెం... వానొకటి! మాలినీదేవి హైసర్కిల్స్‌లో మువ్ అవడం నేర్చుకున్నప్పట్నుండీ, ఎప్పుడేన టెంపర్ లూజ్ అయితే, మగాళ్లు తిట్టే తిట్లు కూడా తిట్టడం నేర్చుకుంది. అయితే, చాలా డిస్క్రీట్‌గా తన తిట్లని మోస్ట్ ఎప్రోప్రియేట్ అని భావించే సర్కిల్ లోనే తిడుతుంది.

కాని యివాళ, యీక్షణం తన ప్రాణాలు తోడేస్తున్న తలనొప్పినీ, చీడలాగ తగులుకున్న వాననీ, పీకల మీద కత్తిలా తయారయిన లంచ్ ఎంగేజిమెంట్‌ని తల్చుకొని చాలా ఘోరమైన తిట్టుతట్టేసింది. తీరా తిట్టేసేక గతుక్కుమంది పని వెధవల చెవుల్లో పడిపోయే యేమో తన తిట్లని. చుట్టు పక్కల నౌకర్లెవరూ లేకపోవడం గమనించి 'హమ్మయ్య!' అనుకుంది. ఇంతలో మరో వుప్పెనొచ్చి పడింది. వున్న దరిద్రాలు చాలవన్నట్టు, కరంట్ కూడా కునికేసింది. అంటే ఏవిటన్నమాటా, పై నున్న నీళ్ళ టేంక్‌లోకి వాటర్ పంపవదన్న మాట. చచ్చినట్టు కింద నుండి నీరు మోయింపించి, ఆ నిలువెత్తు సేలం స్టీలు డ్రమ్ము నింపించాలి. ఆ వెధవ పెంటన్నగాడు ఎక్కడ తగలడ్డాడో ఏవిటో!

మెట్ల దగ్గర నిలబడి "పెంటన్నా, పెంటన్నా"అని కేకవేసింది, మాలినీదేవి. ఆవిడ వేసింది గావుకేకే అయినప్పటికీ, బహుశా వానవల్ల కాబోలు, ఆ కేక వినపడ్లేదు పెంటన్నకి. గట్టిగా గొంతెత్తి అరవడం కాదుగాని, మాలినీదేవికి తలనొప్పి మరికాస్త పెరిగింది. పిల్చీ పిలవగానే పరుగెత్తుకు రావలసిన పెంటన్న రాకపోవడమా? కోపంతో పిచ్చెక్కినంత పనయిందావిడకి. దాంతో చరచరా మేడమెట్లు దిగి, సర్వెంట్ క్వార్టర్స్‌కి ఎదురుగా వున్న వరండాలో కొచ్చి "ఒరే వెధవా, పెంటిగా, ఎక్కడ సచ్చావురా!" అని గర్జించింది. గర్జనలు వినిపించినట్టున్నాయి పెంటన్నకి, మెల్లిగా మూలుగుతూ బయటికొచ్చేడు. వాడి తలకి గట్టిగా బిగించి కట్టిన నాగులగావంచావుంది. కణతలకి, కర్పూరాల పట్టుంది. అడుగులు భారంగా వేస్తూ, మూలుగుతూ మాలినీదేవిని సమీపించేడు ముసలి పెంటడు.

ఇక్కడో చిన్న అప్రస్తుత ప్రసంగం. ముసలి పెంటడు నిజానికి అంత ముసలివాడేం కాదు. అయితే, మితిమీరిన శరీరకష్టం, అర్ధాకలి బతుకుతో వాడికి రావలసిన టైమ్ కంటే ఎంతో ముందుగా వచ్చేసింది ముసలివాలకం. నిజానికి పెంటన్న వయస్సు కంటే మాలినీదేవి వయస్సే కాస్త ఎక్కువగా వుండవచ్చునేమో కూడాను! కాని వీడి తిండేవిటి, ఆవిడ తిండేవిటి? పాలు, పళ్ళు, మీగడా, మాంసాలు, చేపలు, గుడ్లూ ఈవిడ తిండయితే, గంజినీళ్లు, పచ్చడి మెతుకులు వాడితిండి. ఆవిడ తిన్న తిండివల్ల మాలినీదేవి పచ్చని పసిమి ఛాయతో నడుస్తున్న బంగార బొమ్మలా కనిపిస్తుంటే, మూలిగే ముసలి కళేబరంతో బతుకు నీడ్చుకొస్తున్నాడు ముసలిపెంటడు.

ఈ భోజనాలు, బలుపులు సంగతలా వుంచి, సర్వెంట్ క్వార్టర్స్ నుండి మూలుగుతూ వచ్చిన పెంటన్నను చూసి మాలినీదేవి ఏం చేసిందట? చిందుల్తొక్కడం ప్రారంభించింది. "రాస్కెల్, తలబద్దలయి పోతుంది ఓ పక్క నుండి - అయినా చెవి కోసిన మేకలా అరుస్తున్నాను నీ కోసం. ఉలకవు, పలకవు, యెక్కడ చస్తున్నట్టు, " అని గర్జించింది. ఆవిడ గర్జన వినగానే బట్ట తడిసిపోయినంత పనయింది పెంటన్నకి. పల్లెటూర్లో పొట్టగడవక, పట్నానికి తరలి వచ్చిన పెంటన్న కొన్నాళ్లపాటు కుక్క కంటె హీనంగా బతకవలసి వచ్చింది. మాలినీదేవి గారింట్లో నౌకరుగా కుదిరినప్పట్నుండే పడుక్కోడానికి జాగా, తిండికి నాలుగు మెతుకులు దొరికేయి. అయితే ఎప్పుడు కోపం వచ్చి తనని పనిలోంచి తీసేస్తారో అనేభయం నిత్యం పెంటన్నని వెన్నాడుతూనే వుంటుంది. ఈ క్షణంలో మాలినీదేవి వేస్తున్న కేకలు, చిందులు చూస్తుంటే, తన నౌకరీకి యివాళే ఆఖర్రోజేమో అనే భయం చలిలా వాడ్ని పట్టి కుదిపేసింది. వొణికిపోతూ " అమ్మగారమ్మగారు, తఁవరి పిలుపు యినపడ్లేదండమ్మా! రాతిరి కాడ్నుండి ఒకటే జొరం, సలీ, తలనొప్పండి. తెల్లార్నాక సలి కసింత తగ్గింది కానండమ్మ, బుఱ్ఱ మాతరం పేలిపోతందండి. ఈ తల బాత్తో గిలగిల్లాడి పోతున్నానమ్మా! నేకపోతే తవరు 'సుఁవీ' అంటే నాకినపడదా తల్లీ? బాదకేనమ్మ పేణాలు ఉక్కిరి బిక్కిరయిపోతన్నాయి-

సరి, నా బాదలెక్కలల్లా యిప్పుడేలగాని, తేఁవరు సాయాన్న మేడ దిగొచ్చినారంటే, అరిజంటు పనయ్యుంటాది, సెప్పండమ్మ నానేటి సెయ్యాలో" అని ఎటెన్షన్ పోజులో చేతులు కట్టుకునిలబడ్డాడు సెంటన్న.

ఉస్సురని వూరంత పొడుగు నిట్టూర్పు విడిచిపెట్టి, మళ్ళీ పనస అందుకుంది మాలినీదేవి. "దిక్కుమాలిన చావొచ్చిపడిందే యింటి కివాళ! నాకూ తల్నొప్పయితే, నీకూ తల్నొప్పయితే, మరి లంచ్ పార్టీ యివాళ గట్టెక్కే మార్గమేవిటి? మనరోగాల్తోపాటు కరంటు క్కూడా రోగ వొచ్చి పడింది. మీద టేంకులో చుక్క నీరు లేదు. పన్నెండు కొట్టేటప్పటికి వూరంతమంది గెస్టులొచ్చి కూర్చుంటారు భోజనానికి. వాళ్ళొచ్చేటప్పటికి కరెంటువస్తుందని నమ్మకమేవిటి? కరంటు రాకపోతే ముఖాలు, చేతులు కడుక్కోడానికి నీళ్ళు? ఇలాటి సమయాల్లో రిస్కుతీస్కోడం కుదర్దుగాని, పైనిస్టీలు డ్రమ్ముంది. దానినిండా నీరు నింపాలి. ఆ పనయిం తర్వాత క్రోకరీ, కట్లరీ క్లీన్ చేసి టేబిల్ మీద సర్దాలి. ఈ పన్లన్నీ నువ్వే చేస్తావో, నీ పెళ్లామే చేస్తుందో నాకనవసరం. కానీ పన్నెండు కొట్టేటప్పటికి నేచెప్పిన పన్లుపూర్తవ్వాలి. ఏదేనా పొరపాటొచ్చిందో, రేపట్నుంచీ నువ్వు మా ఇంట్లో పన్చేయ్యావు"అని వార్నింగ్చేసి, గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగిపోయి, చరచరా మేడ మెట్లవైపు నడచి వెళ్లిపోతోంది మాలినీదేవి.

ఎంతో ప్రయత్నం మీద గబగబ నాలుగడుగులు వేసి, ఆమెకి కాస్త దగ్గరగా వచ్చి "తల్నొప్పికేదేనా మాత్తరుంటే యిప్పించండమ్మా! తవరు సెప్పిన పన్లన్నీ ఏనాగో ఓ నాగ నానే సెయ్యాలగాని, పచ్చి బాలింతరాలు నాపెల్లావేటి సెయ్యిగల్దమ్మా యీవోన్ల" అని ప్రాధేయపడ్డాడు.

"ముందు పన్చూడు, మాత్ర వెతికి పంపిస్తాను" అనేసి మాలినీదేవి మేడమీదకి వెళ్ళిపోయింది.

మేడ మీదికి వెళ్ళేటప్పటికి, శాకాహార మాంసాహారాలు తయారు చెయ్యడంలో నలభీములని పేరు సంపాదించిన యిద్దరు వంటవాళ్ళు హాజర్లో వున్నారు. అకేషన్ తెలుసుకున్నాక, ఏఏ వంటకాలు చేస్తే బావుంటుందో చెప్పేరు వంటవాళ్ళు. ఆఫీసులో పని తక్కువా, రాబడి ఎక్కువా వుండే సీటు చూసే గుమస్తా ఒకాయన తైనాతూ ఇన్కమ్టేక్స్ ఆఫీసర్గారి ఇంట్లో పన్లన్నీ చక్కబెడుతూ వుంటాడు. అదిగో ఆ గుమస్తాగారే యీ వంట వాళ్ళని స్వయంగా దగ్గరుండి వెంటబెట్టుకొచ్చేడు. 'మెను' ఓకే అవగానే, విందు వంటలకి కావలసిన దినుసులు లిస్టు తయారయింది. అవి నాణ్యం చేసి తేవడానికి జరూరుగా బజారుకి పరుగెత్తేరు వంటవాళ్ళూ, గుమస్తాగారు.

ఈలోగా వంట గదిలో చూడవలసిన ఏర్పాట్లన్నీ యింటి వంటమనిషికి పురమాయించి, ఠంగున ఒంటి గంట కొట్టేటప్పటికల్లా ఘుమఘుమ లాడే లంచ్ టేబిల్ మీద రడీగా వుండాలని ఆర్డరువేసి, తనని సరిగ్గా పన్నెండు గంటలకి లేపవలసిందనిన్నీ, ఈ లోగా సాయాన్న దేవేంద్రుడు వేంచేసినా

తనని డిస్టర్బ్ చెయ్యడానికి వీల్లేదని గట్టిగా వార్నింగిచ్చేసి, పడగ్గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది మాలినీదేవి. ఆవిడ సరిగ్గా పడగ్గది తలుపు ముయ్యబోతున్న వేళకి, కింది నుంచి నీటిని తీసుకొచ్చి వాష్ బేసిన్ దగ్గర నిలబడి వున్న నిలువెత్తు సేలంస్టీల్ డ్రమ్ముల్ కుమ్మరిస్తూ, పెంటన్నగాడు బాధతో మూలిగిన మూలుగు ఆవిడ చెవిన పడింది. వెంటనే ' అరే, తల్నొప్పి మాత్రలు తెమ్మని గుమస్తాకి చెప్పడం మర్చిపోయానే! ఈ బ్లడీ తలనొప్పి కాదుగాని, ఏ ఒక్క విషయం గుర్తుండి చావడం లేదు' అని స్వగతంగా నొచ్చుకొని, " పోని బీరువాలో ఏదేన పెయిన్ కిల్లర్ వుందేమో చూద్దాం " అనుకొని బీరువా తెరిచిందావిడ. బీరువాలో ఓ అందమైన స్టీల్ బాక్సుంది. దాన్నిండా రకరకాల టేబ్లెట్సూ,కేప్సూల్సూ, ఏంపూల్సు వున్నాయి. అవన్నీ వాతపట్లకీ, రక్తప్పోట్లకీ, మధుమేహాలకి, నిద్రపట్టడానికీ, యింకా గొప్ప గొప్ప వాళ్ళకి వచ్చే రకరకాల గమ్మత్తయిన జబ్బులకీ పనికొస్తాయి. మాలినీదేవిగారు వాటిని అటూ యిటూ కదిపి చూడగా, తలనొప్పికి పనికొచ్చే మాత్ర ఒకే ఒకటి కనపడింది. అయితే, అది మాత్రం లాకాయి లూకాయి టేబ్లెట్ కాదు. చండ ప్రచండమయిన డ్రగ్. ఒకే ఒక్క టేబ్లెట్‌తో ఎలాటి తలనొప్పికయినా నడ్డి విరగ్గొట్టవచ్చు. అలాటి అరుదైన మాత్రని ఆప్యాయంగా చేతిలోకి తీసుకుని, ఆడ- హేమ్లెట్ లాగ స్వగతించడం మొదలెట్టింది మాలినీదేవి. " అయ్యో! ఒక్క మాత్రే వుందే! దీన్ని పెంటన్నగాడి కివ్వడమా? నేనే వేసేస్కోడమా? వాడి తలనొప్పి తగ్గడానికి దీన్ని వాడి కిచ్చేస్తే, మరి నా తలనొప్పి మాటేవిటి? ఈ పనులు హడావిడి, వానా కాదుగాని, యిప్పుడప్పుడే మరో మాత్ర బజార్నుండి వొచ్చే ఆస్కారంలేదు. నా తలనొప్పిగాని తగ్గకపోతే, వచ్చే అతిధులు ముందు మాడుముఖం వేసుక్కూర్చోవాలి. నేను గాని వాళ్ళ ముందు వైవేషియస్‌గా కనిపించకపోతే, వాళ్ళే వనుకుంటారు? ఇంటికి భోజనానికి పిలిచి, మాడుముఖం వేసుక్కూర్చుందని అతిధులు భావిస్తే యింకేవన్నా వుందా? కొంపలంటుకుంటాయి! మా ఆయనగారి కెరియర్ ఎడ్వాన్స్‌మెంటూ, మంచి వూరికి ట్రాన్స్‌ఫరూ- యివన్నీ వుత్తుత్తి వూహలై కూర్చుంటాయి. అంచేత యీ మాత్రని నేనే వేసేసుకుంటాను. ఓ గంటలో తలనొప్పి సర్దుకుంటుంది. ఈలోగా గుమస్తా కూడా బజార్నుండి తిరిగొస్తాడు. అతగాడ్ని పంపించి, మరో మాత్ర తెప్పించి పెంటన్న కిస్తాను. అయినా వాడు నీళ్ళు మోస్తూ మోస్తూ యిప్పుడీ మాత్రని వేసుకున్నా ప్రయోజనం వుండదు. మాత్రవేసుకోగానే కాసేపు కళ్ళు మూసుకు పడుక్కోవాలి. ఊరంత పని చెయ్యవలసి వుండగా, పడుక్కోడానికి వాడి కెక్కడ వీలవుతుంది? అంచేత, తాపీగా మరో మాత్ర తెప్పించి, వాడిపని పూర్తయ్యేక యిస్తాను. మింగి కాసేపు పడుక్కుంటాడు. ఈ విధంగా ఎంతో లాజికల్గా తన తలనొప్పినీ, పెంటన్న తలనొప్పినీ- వాటి వాటి ప్రాధాన్యతల్నీ, ప్రయారిటీల్ని విశ్లేషించి-మాత్రని తానే మింగేసి, ఓ మగ్గుడు చిల్డ్‌బీర్ పుచ్చుకొని, పడుక్కుంది మాలినీదేవి. క్షణాలు మీద బంగారం లాంటి నిద్ర పట్టేసిందావిడకి.

ఇవతల పెంటన్నగాడు తలనొప్పితోనూ, జ్వరంతోనూ అంతులేని బాధ పడుతూ, మూలుగుతూ, వాన కురుస్తున్నా చవటలు కక్కుతూ క్రింది నుండి మేడమీదికి నీళ్ళు మోస్తూనేవున్నాడు. బిందె బిందెకీ అమ్మగారు పంపిస్తానన్న తలనొప్పి మాత్ర కోసం ఆశగా ఎదురు చూస్తూనేవున్నాడు. మధ్యలో మరి బాధ భరించలేక, అమ్మగార్నడిగి తలనొప్పి మాత్రని తెమ్మని వంటమనిషి వెంకమ్మని బతిమాలేడు. దేవేంద్రుడు స్వయంగా వచ్చినా లేపడానికి వీల్లేదని అమ్మగారు వేసిన ఆర్డరు సంగతి చెప్పి, తన నిస్సహాయతని తెలియజేసిందావిడ.

"ఎంకమ్మ తల్లీ! ఈ నీళ్ళ మోత్తో నానియ్యాళ సచ్చిపోతాన్తల్లో! ఈ తలకాయ నొట్టికెల్లి రెయిలింజను కింద ఎట్టేస్తానమ్మో!" అని బాధతో గిలగిల్లాడిపోతూ, వలవల ఏడ్చేసాడు. వాడి బాధ చూడ్లేక, ఏవీ చెయ్యలేక నిస్సహాయంగా మనసులోనే విలవిల్లాడి పోయింది వంటావిడ. తన కోసం చేసుకున్న వేడి వేడి టీని వాడికిచ్చేసింది తాగమని. తను చెయ్యగలిగిన సాయం అంతే. మూలుగుతూ పెంటన్న టీ తాగుతుంటే, ఆవిడ తన ఆలోచనల్ని చెప్పుకొచ్చింది. "ఒరే పెంటన్నా, తలనొప్పొంచ్చిందనీ, జ్వరం వొచ్చిందనీ మందులు తాగీ మాత్తర్లు మింగి పడుక్కోడానికి మనవేం జమీందార్లవా, రాచబిడ్డలవా? రెక్కాడితే గాని డొక్కాడని దిక్కుమాలిన బతుకులు మనవి. పేరుకి మనం మనుషులంగాని, నిజంగా మనం మనుషులవేనా? నీకు జ్వరవయ్యాది, తల్నొప్పయ్యాది, కడుపు నొప్పయ్యాది-ఇదిగో యిలా నీళ్ల మోస్తానో, యిల్లూడుస్తానో, వంటవండుతూనో చావాల్సిందేగాని, బొందిలో వూపిరున్నంత మట్టుకి, నడుంవాల్చడానిగ్గాని, దుప్పటి కప్పుకొనివెచ్చగా ఓ గంట కునుకు తియ్యడానికి గాని మనం పెట్టి పుట్టలేదురా! లేచి వెళ్ళునాయనా వెళ్ళు, ఇంకా డ్రమ్ము సగం కూడా నిండినట్టు లేదు. అమ్మగారు నిద్రలేచినప్పటికి పని పూర్తికాకపోతే, యిహమన పనంతే, కస్సుమని లేస్తుంది."

టీ గళాసు కింద పెట్టి, బిందె అందుకొని, వుస్సురని లేచేడు పెంటన్న నీళ్ళ మోతకి.

(25-9-1992 - ఆంధ్రజ్యోతి)

✪ ✪ ✪